

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Beskæftigelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. april 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Helle Carpentier
Sagsnr.: 2016-0032/01-0015
Dok.: 1921875

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 313 (Alm. del), som Folketingets Beskæftigelsesudvalg har stillet til justitsministeren den 1. april 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karina Adsbøl (DF).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 313 (Alm. del) fra Folketingets Beskæftigelsesudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for,

- hvordan en tjenestemand i funktion, der bliver overfaldet, får dækket sine udgifter af den person, der har begået overfaldet, hvis den pågældende ikke kan betale udgifterne (f.eks. til advokat og erstatning) til offeret og
- Hvor lang tid der typisk vil gå fra tidspunktet for overfaldet til den overfaldne modtager dækning af udgifterne?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Beskæftigelsesministeriet og Erstatningsnævnet.

Beskæftigelsesministeriet har oplyst følgende:

”Som reglerne er i dag, er personer, der har været udsat for vold på arbejdspladsen, både sikret efter arbejdsskadesikringsloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven). Det gælder også for en tjenestemand i funktion.

Efter arbejdsskadesikringsloven er det muligt at få betalt godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne samt få dækket udgifter til sygebehandling og hjælpemidler.

Erstatning og godtgørelse efter arbejdsskadesikringsloven udbetales af arbejdsgiverens forsikringsselskab ved arbejdsulykker og af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ved erhvervssygdomme. Forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har ikke mulighed for at rette krav om betaling af udgifterne mod skadevolder (regres).

Der kan efter arbejdsskadesikringsloven ikke ydes erstatning for udgifter til advokat.

Arbejdsskadesikringsloven er primær. Det betyder, at tilskadekomne skal rejse kravet efter arbejdsskadesikringsloven, før krav efter offererstatningsloven kan opgøres. Det har betydning for de tabsposter, der er omfattet af begge love, og gælder især erstatning for tab af erhvervsevne, hvor der er forskellige beregnings- og udbetalingsregler.

Arbejdsskadestyrelsen har ikke mulighed for at udtale sig om, hvor lang tid der går i denne type af sager.”

Erstatningsnævnet har oplyst følgende:

”1. Erstatningsnævnet yder på vegne af staten erstatning for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af borgerlig straffelov eller lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, hvis overtrædelsen er begået i den danske stat. Erstatning ydes endvidere for skade på tøj og andre sædvanlige personlige ejendele.

Erstatning ydes også i tilfælde, hvor skaden forvoldes i forbindelse med den skadelidtes arbejde. I givet fald ydes erstatningen som supplement til den erstatning, der ydes efter arbejds-sikringsloven. Det drejer sig typisk om:

- erstatning for tabt arbejdsfortjeneste
- godtgørelse for svie og smerte
- erstatning for tab af erhvervsevne (differenten mellem erstatning efter arbejdsskadesikringsloven og efter erstatningsansvarsloven)
- godtgørelse for tort og anden krænkelse
- erstatning for tøj og andre sædvanlige personlige ejendele.

Erstatningsnævnet kan endvidere i særlige tilfælde bestemme, at en ansøger helt eller delvist skal have dækket udgifter, som den pågældende har afholdt i anledning af sagens behandling i nævnet.

Staten indtræder – i det omfang der ydes erstatning – i skadelidtes krav mod skadevolderen.

2. Det fremgår af § 10 i forretningsordenen for Erstatningsnævnet, at nævnet som udgangspunkt ikke træffer afgørelse, førend straffesagen mod skadevolderen er afgjort ved endelig dom, eller efterforskningen er indstillet. Afgørelsen udsættes endvidere med henblik på at konstatere, om skaden dækkes fra anden side.

Der går således som altovervejende udgangspunkt tid svarende til sagens behandling hos politiet og eventuelt domstolene, før nævnet påbegynder behandling af en ansøgning.

Vedrørende den tid, der går, efter Erstatningsnævnet har taget en ansøgning under behandling bemærkes, at personskader kan være af meget varierende karakter og spænde over hændelser, der kun har meget beskedne følger, til hændelser der har varige følger. Det medfører også betydelige forskelle i, hvornår sagen endeligt kan afsluttes hos nævnet.

Nævnet bestræber sig til stadighed på at behandle nævnets sager så hurtigt som muligt, herunder at træffe delafgørelser, når der er grundlag herfor. Før en sag er endeligt afsluttet hos

nævnet, vil der således ofte være truffet flere afgørelser undervejs.

Det er en særlig prioritet for nævnet, at den første afgørelse i nye sager træffes hurtigt, hvilket i 2015 har betydet, at 50 % af førstegangsafgørelserne (første afgørelse ved nye ansøgninger) er truffet inden for 29 dage. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle afgørelser i nævnet var i 2015 126 dage, svarende til ca. 4 måneder.”